

de beklaagde werd verwezen in de kosten van het geding begroot op **176,96 EUR**;
er werd hem tevens een vergoeding opgelegd van **51,20 EUR** ingevolge het K.B. van 28 december 1950;

HIJ WAS BETICHT VAN:

Te

inzake het onroerend goed gelegen te

gekadastreerd als
met een oppervlakte van 324 m²,
eigendom van (1/3 volle eigendom),
(1/3 volle eigendom), (1/6 volle eigendom) en
(1/6 volle eigendom) bij akte verleden op 25 oktober
2013, uit hoofde van de nalatenschap van
overleden op en uit hoofde van de nalatenschap van
overleden op
gelegen in woongebied,

A. tussen 31 mei 2014 en 8 juli 2014,

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstriken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° c te hebben uitgevoerd (het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken: het afbreken, herbouwen, verbouwen of uitbreiden van een constructie),

namelijk:

- het pand te hebben uitgebreid met een aanbouw van 2 bouwlagen onder een plat dak waarbij de oorspronkelijke bouwdiepte op het gelijkvloers van 15 m en op de eerste verdieping van 13,26 m werd gebracht op 17 m;
- de beide scheidingsmuren links en rechts te hebben verhoogd met ca. 3,5 m over een lengte van ca. 2 m;
- een trap achteraan tegen de linker perceelgrens, met toegang tot het terras op de eerste verdieping, te hebben verwijderd.

B. tussen 6 juli 2014 en 19 juli 2014,

bij inbreuk op artikel 6.1.1.5° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, handelingen te hebben, voorgezet, in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbeslissing of, de beschikking in kortgeding,

Vonnis nr. 872

F° 3

namelijk : in strijd met het stakingsbevel van 7 juli 2014 van de bevoegde ambtenaar van de Stad Antwerpen, bekrachtigd op 18 juli 2014 door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, de verbouwingswerken te hebben verdergezet, zijnde nutsvoorzieningen in de vloer verder te hebben geplaatst, de vloer verder te hebben afgewerkt, een nieuwe binnenmuur rechts achteraan te hebben opgetrokken, een extra ruimte van ca. 1,88 m op 3,49 m rechts achter te hebben opgetrokken, de binnenmuur links te hebben bepleisterd en tegen het oorspronkelijk plafond deels een kader te hebben geplaatst.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklagde door de bewaarder der Hypotheken op het hypotheekkantoor van Antwerpen 3 ,dd. 6 mei 2016 boek 59 deel T nr. 08012;

oOo

Gehoord de beklagde, eisende partij in verzet, in zijn middelen van verzet, vertegenwoordigd door meester W. Couillier, advocaat bij de balie te Antwerpen;

Gehoord het openbaar ministerie in zijn advies ;

Aangezien het verstek te wijten is aan de eisende partij in verzet;

Ter terechtzitting verduidelijkt beklagde, bij monde van zijn raadsman, dat het verzet enkel werd ingesteld tegen de strafrechtelijke veroordeling, reden waarom voornoemde akte enkel betekend werd t.a.v. het Openbaar Ministerie en niet t.a.v. de vrijwillig tussenkomende partij en de burgerlijke partijen.

Het ingestelde verzet – zoals voormeld – is tijdig en regelmatig naar de vorm en dient ontvankelijk te worden verklaard.

OM DEZE REDENEN,

Gelet op de artikelen 185, 187 van het Wetboek van Strafvordering en artikelen 11, 12, 14, 31, 34, 35, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;

DE RECHTBANK :

Verklaart het verzet ontvankelijk;

De Rechtbank rechtdoende door een nieuw vonnis;

oOOo

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester W. Couillier, advocaat bij de balie te Antwerpen;

oOOo

1. OP STRAFRECHTELIJK VLAK

- Beoordeling

Naar aanleiding van een controle op 8 juli 2014 door de bouwinspectie van de stad Antwerpen werd vastgesteld dat aan het pand aan de te werken waren uitgevoerd zonder stedenbouwkundige vergunning (st. 20-9).

Na onderzoek en verhoor van beklaagde bleek dat hij het pand ging aankopen en reeds de sleutels overhandigd kreeg en de werken uitvoerde zonder vergunning (st. 55, 54, 47).

Met betrekking tot de verkoop van het pand aan beklaagde was voorheen een burgerlijke procedure hangende tot nietigverklaring van de verkoopovereenkomst met beklaagde van 30 mei 2014.

Evenwel staat vast dat beklaagde op onwettige wijze werken uitvoerde in het pand en dat hij hiervoor geen stedenbouwkundige vergunning had. Een stakingsbevel voor de wederrechtelijke werken werd opgelegd doch beklaagde zette de illegale verbouwingswerken verder.

Ter terechtzitting worden de aan beklaagde ten laste gelegde feiten niet betwist.

Op grond van de gegevens in het strafdossier, de gevoegde foto's en de verklaring van beklaagde acht de rechtbank de feiten A en B lastens beklaagde bewezen.

- Strafmaat

De feiten zijn ontoelaatbaar vermits ze getuigen van een absoluut gebrek aan respect voor de ruimtelijke ordening en het leefmilieu.

Vonnis nr. 842 F° 5

Ter terechtzitting betoont beklaagde schuldinzicht en worden er stukken voorgelegd waaruit blijkt dat beklaagde de gepleegde bouwovertradingen thans tracht te regulariseren.

Bij het bepalen van de strafmaat houdt de rechtbank rekening met de aard en de ernst van de feiten, de persoonlijkheid van beklaagde zoals deze is gebleken ter terechtzitting en zijn strafrechtelijk verleden.

Het opleggen van de hierna bepaalde geldboete is noodzakelijk om beklaagde te wijzen op de ernst van zijn daden en hem ertoe aan te zetten zich in de toekomst te beteren.

Gelet op het ontradend karakter van een uitgestelde bestraffing en nu beklaagde hiervoor nog in aanmerking komt, kan gedeeltelijk uitstel van tenuitvoerlegging worden toegestaan.

De feiten van de tenlasteleggingen A en B vermengen zich als zijnde gepleegd met éénzelfde strafbaar opzet.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Gelet op de artikelen 162, 185, 187, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering,

artikelen 1, 3, 6, 7 van het Strafwetboek,

artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935;

de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro,

artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985;

artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,

en bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen, zoals aangehaald in de voormelde tenlasteleggingen A en B,

en bij toepassing van de artikelen 38, 40, 65 van het Strafwetboek.

Rechtdoende op tegenspraak.

VEROORDEELT :

- beklaagde hoofdens de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A en B tot een geldboete van **DUIZEND EUR.**

Vonnis nr. 812 F° 6

Aangezien veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden, of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99 bis van het Strafwetboek, heeft opgelopen;

dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopem;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de geldboete uitgesproken ten laste van veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van twee jaar vanaf heden,

uitgezonderd een effectieve geldboete van 350 EUR, vermeerderd met 50 decimes, zijnde 2100 EUR, of een vervangende gevangenisstraf van TWEE MAANDEN.

Verplicht veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van 25 EUR, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 26/06/2000 en de wet van 28/12/2011, vermeerderd met 50 decimes, en gebracht op 150 EUR.

Verplicht veroordeelde tot betaling van de kosten van het eerste vonnis zijnde 176,96 EUR, en deze van huidig vonnis op verzet, zijnde 64,90 EUR, daarin NIET begrepen de kosten van de betekening van het vonnis bij verstek, het verstek te wijten zijnde aan beklagde en, bij toepassing van artikel 91 van het KB van 28 december 1950, tot een vergoeding van 51,20 EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 7 februari 2003 en 28/12/2011 de geldboete van 1000 EUR, vermeerderd wordt met 50 decimes, zodat die geldboete 6000 EUR bedraagt.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op drie maanden voor de geldboete van 1000,- EUR;

oOOo

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Vonnis nr. 812 F° 7

Aldus gewezen door de hiernavermelde rechter die de zaak behandeld heeft en die aan de beraadslaging heeft deelgenomen, en uitgesproken in openbare terechtzitting door de Voorzitter op twintig februari tweeduizendzeventien in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie en de griffier.

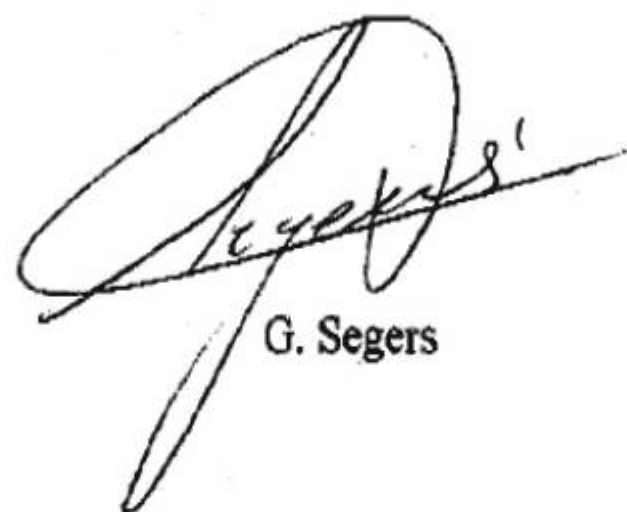
AANWEZIG:

G. Segers,
M. Vanlaere
D. Mariën,

voorzitter van de kamer, enig rechter
substituut-procureur des konings,
griffier.

D. Mariën

G. Segers